

Izhaja

vsak četrtek; ako je ta dan praznik, dan poprej.

Dopisi naj se izvolijo frankovati.

Rokopisi se ne vračajo.

Za inserate se plačuje po 20 vinarjev od garmondvrste za vsakokrat.

Vsakemu svoje! — Slovenci! Ne udajmo se!

Velja:

za celo leto 4 krone (2 gld.)

Denar naj se pošilja pod napisom:

Upravništvo „Mira“ v Celovcu,

Vetrinjsko obmestje št. 26.

Naročnina naj se plačuje naprej.

MIR.

Leto XX.

V Celovcu, 7. februarja 1901.

Štev. 6.

Pust v Celovcu.

Svet ima svoj pust nekaj tednov pred postom; nahajajo se pa na svetu ljudje, ki mislijo, da vse življenje ni nič drugega, kot pustnjaška pusta igra. Vzlasti med gospodo jih je vedno več, ki ne mislijo več na delo, ne na izpolnovanje svojih dolžnostij, marveč le še na kratek čas, zabavo in užitek. Žalibog, ta rak, ta kuga seza vedno dalje, seza že v nežno mladino, ki tudi začenja misliti le na užitek in zaničevati resno delo.

Ker imajo mesta neprenehoma svoj pust, godejo celo leto, plešejo v pustu in postu, kaj čuda, da začenjajo že dijaki misliti, da nimamo drugih skrbi razun ene: da se pust ne opusti. Prišli so torej tudi na celovškem učiteljskem že dolgo pred pustom fantje, ki bodo kdaj učitelji, šolsko vodstvo prosit, naj jim dovoli hoditi na ples!

Fantje plešejo, stariši gladujejo!

Fantje so prosili, naj se jim dovoli, hoditi na ples! Vodja pripravnice, znani g. Knapič, je zdaj vprašal zbor učiteljev na tej šoli. In kakor je bila njegova dolžnost, oglašil se je veroučitelj na imenovanem zavodu, ter je naglašal, da bi se morali v takih rečeh najpopred vprašati stariši. Fantje so revni, beračijo si po mestu hrano, zdaj pa bi hodili še plesat — na stroške svojih starišev, ki doma morebiti še kruha nimajo.

Gospa direktorjeva.

V Celovcu je za pripravnike ustanovljen takozvani Eggerjevi dom, kjer dobijo najbolj revni fantje zastoj stanovanje. Ta-le zavod nadzoruje po ustanovi veroučitelj. Ko se je zdaj dogovarjalo o plesu, nadzornik zavoda fantov ni hotel pustiti hoditi na ples. A glej! Zdaj je prišla direktorjeva gospa sama v zavod, povedat fantom, kako pridejo do plesa.

Knapičevka nam je že zdavno znana po svoji agitaciji pri nemško-radikalnih zborovanjih! Doslej so le socijaldemokratske ženske govorile na strankarskih shodih, zdaj pa že ženske c. k. uradnikov tudi gojé ta „šport“. Znano je, kako je na „schulvereinskich“ shodih govorila zoper Slovence. — No, ko bi bila gospa kakéga katoliškega ali slovenskega profesorja take stvari počenjala, prvi dan, zdi se vsaj nam, bi bil moral mož porabiti svoj vpliv, da gospo ukroti, a tukaj ne vemo, ali je kdo že svaril Knapiča ali ne.

C. k. šolski nadzornik.

Ko je začela Knapičevka komandirati fante, je bil sevé veroučitelj s svojo „kunštjo“ pri kraju. Podal se je h c. k. šolskemu nadzorniku prosit, naj to ukrene, tako ali tako. In c. k. deželni šolski nadzornik je gojencem pripravniškega semenišča ples strogo prepovedal, kar je res vse hvale vredno. Zagrozil je fantom, da bodo izključeni, če se plesa udeležé. Ali vkljub tej prepovedi so hodili na ples, in gojenci 4. leta so rajše iz zavoda izstopili, kakor da bi bili ubogali.

Dan navrh je pa g. vodja veroučitelju povedal, da je on ples dovolil, potem ko je z šolskim nadzornikom stvar dogovoril. Dovolil je pa, da bi fantje ne bili preveč razdraženi. Torej, da fantje ne bodo razdraženi, se jim mora dovoliti, kar želé.

„14 dnuj odpovedi.“

Ko so fantje napovedali veroučitelju, da hočejo zavod zapustiti, pogovarjal se je le-ta s šolskim nadzornikom in je potem fantom ukazal, naj zavod zapustijo. A fantje, uživajoči milosti, tirjali so zdaj 14 dnuj odpovedi. Ko se jim ta obrok sevé ni dovolil, zapustili so dom z velikim ropotom!

Veroučitelj je dejstvo naznanil tudi starišem dotičnih fantov. Prišli so le-ti vsi žalostni ter so se izrazili odločno proti plesu.

Direktor v šoli in doma.

Zdaj je gojencem tudi direktor Knapič povedal, da ne smejo plesati, a v hiši, kjer stanuje direktor, plesali so poprej, kot doslej. In nekaj dnuj pozneje so fantje prosili deželni šolski svet, naj jim ples dovoli in zavrže, kar so sklenili učitelji. Deželni šolski svet je prošnjo odklonil, a fantje so plesali vendar naprej vsako sredo in soboto — v hiši, kjer stanuje direktor. Da, dné 5. januarja so fantje napravili direktorju podoknico, direktor jih je pogostil, in liberalni list „Freie Stimmen“ hvalil je gostoljubnost direktorjevo.

Šola in ples.

Sevé se fantom plesanje bolj dopade, kot uk, menda je plesanje na svetu tudi najbolj potrebno, in nikdo, ki ne zna plesati, kot olikanec ne more veljati. Fantje so bili torej za ples vsi vneti. To-le častno vnemo jasno kažejo sledeče številke:

Od 25. sept. do 22. nov. bilo je 55 šolskih dnuj. V teh dneh je izmed 31 učencev IV. razreda 7

fantov zamudilo vkup 53 ur. — Dnó 23. nov. se je pričel ples. V 25. dneh je zdaj do 22. dec. 11 fantov zamudilo vkup 106 šolskih ur. Od 2. jan. do 23. jan. je bilo 18 šolskih dnuj, in zdaj je 20 učencev zamudilo vkup 257 ur.

Glej bralec! Če kmet za nujno delo potrebuje enkrat otroka doma, kako kmalu ga zadene kazen; a v Celovcu, tam se menda ne predejo tako fine štrene.

Živela omika!

Ko so se fantje zaslišavali, vprašal jih je veroučitelj, zakaj so neki hodili na ples. „Da se učimo omike,“ bil je odgovor, „starejši učitelji se ne znajo obnašati, ker se plesati niso učili“. Gosp. veroučitelj po pravici dostavlja: „Žalostno je spričevalo, da se gojenci v petih letih na pripravnici ne bi naučili omike, da mora priti na pomoč — plesalka.“ Stari učitelji, kaj pa neki pravite k takemu očitanju fantalinov, ali se vi ne znate vesti v družbi, da se ne znate obnašati? Fantje ne vedó v svoji prevzetnosti, kaj počenjajo. Ali šola bi jih morala zvedriti. Nepremišljena mladost rada kaj ukrene, česar se pozneje sramuje, a kaj naj rečemo k dejstvu, da na pripravnici veroučitelj in vsi učitelji vkup ne vedó, kaj direktor dovoljuje, in ta pripušča, kar je prepovedal šolski nadzornik. In kar je direktor v šoli prepovedal, delajo fantje doma v hiši, kjer direktor stanuje.

Sad take vzgoje bo pač čuden. Mi vsak dan bolj čutimo, kakšen duh upornosti, poželjivosti, nezadovoljnosti, nepokorščine prešinja ves národ, in zdaj nam je ta dogodek kakor strela razjasnil močvirje, v katerem je zaletel novodobni pouk. Toliko se že toži o sedanjih učiteljih, kakšni bodo neki tisti, ki še le pridejo. Vbogo ljudstvo, ki boš imelo plesalce kot učitelje; uboga dežela, ki boš postala vsa velik semenj, na katerem se bo prodajal ljudski blagor in kmečko premoženje, nesrečni pust, ko bodo stari delali in skrbeli, mladež pa bo pila in pela, dokler ne bomo vsi berači.

Državni zbor.

Prva seja je bila dné 31. jan. Zopet so se zbrali poslanci na Dunaju, mnogo novih mož je med njimi, a upanja ni, da bi državni zbor prišel do dela! Pokazalo se je to kar v prvi seji. Nemška „Gemeinbürgschaft“ je baje že razbita; vodilno besedo ima — Schönerer, pred katerim se

„Nobenega! Včeraj je tu bila samo moja mati in noben drug!“

Dekla je bila iz sosedne vasi; bila je pridna in nismo sumničili niti nje niti njene matere. Ostalo je pri tem, da je kak tuj človek vzel britve. Kupil sem si nove britve, a vsakokrat sem se pri britju jezil. Nobena britev ni bila tako dobra, kakor one stare. Gospodinja je zmirom rekala: „Temu človeku, ki je one britve vzel, naj ne dajo v grobu pokoja, ker moram zavolj njih toliko trpeti! Minili ste dve leti. Imeli smo že drugo dekle in cel dogodek smo že pozabili.“

Nekoč v nedeljo na vse zgodaj pride gospodinja v mojo sobo vsa prestrašena. „Gospod zdravnik, kaj se mi je po noči zgodilo!“ Prebudim se, pogledam omaro — Bog z nami — tam je stala stara Poljakinja (tako se je imenovala mati one dekla) kakor je in živi! Imela je roko povzdignjeno ter je segala ravno tja, kjer so bile britve. Hotela sem po konci skočiti in zavpiti — toda v tem trenutku je izginila. Bog me ne kaznuj — ali jaz pravim: ona je tatica! Ona je britve vzela! Jaz sem si to že davno mislila!

„Pusti me pri miru! To se ti je samo sanjalo, ker na to zmirom misliš ter jo sumničiš!“

„To niso bile nobene sanje, res! Saj je mesec sijal, bilo je tako svetlo, da bi se mogla šivanka na tleh videti, videla sem vse jasno. Vsa ustrašena nisem mogla potem niti zaspati in molila sem sv. rožni venec.“

V tem nekdo pozvoni. Gospodinja gre odpirat in pripelje nekega moža iz sosedne vasi.

„Hvaljen bodi Jezus Kristus.“ — „Na vekomaj. Kaj pa ste mi prinesli?“ — „Gospod zdrav-

PODLISTEK.

Pesem leških delavcev.

V Lešah delamo mi v jami,	Lic rudečih ne poznamo;
Dobra volja dela za nami,	Nežna roka ni za jamo!
Delo nam je dan na dan	Delo težko je zares,
Radost za težavni stan.	Ali solz nam ni 'z očes.
Solnca ni! In luna? Ni je!	Zmirom radi smo veseli
Nam svetilka druga sije.	Radi zmirom bi le peli.
Pod zemljo mi kopljemo,	Je med tednom hudi čas,
Črni premog vozimo.	Saj nedelja čaka nas.

Če nevarnost je velika:
Mamo močnega variha
Ki pomoč nam zmirom dá:
Naša ljuba Barbara. —

Ali so to bile sanje?

(Po resnični dogodbi spisal V. Kosmiak. Poslovenil Svečan.)

Veš, zakaj veter veje? — Ne! In glej, vendar veje! — Veš, zakaj se nebeška vlaga spremeni v vinski trti v vino? — Ne! In vendar je tako!

Od koga so se naučile nebeške ptice pred zimo iskati zavetišča v toplih krajih za morjem? — Ne vem. In glej, vendar vsako jesen tja leté in spomladi se zopet vračajo.

Kamorkoli pogledaš, vse je polno čudežev. Kakor v pravljici, vse je čudežno kakor stvarjenje sveta in tebi ne preostaja drugo, kakor pogledati proti nebu in reči: Velik je Bog!

In če je cel svet čudež, zakaj bi ne bil tudi človek obkoljen s skrivnostnimi pojavi? človek, ki je otrok zemlje in sveta duhov; človek, ki stoji z nogami na zemlji in z umom prebiva med zve-

zdami; človek, ki objema telesa svojih ljubljencev tukaj in z duhom poljublja senco rajnih? Duša je neumrjoča; zato tudi ne more umreti njegova ljubezen (ako je resnična), in zato smrt ne more pretrgati občevanja teles. Zavolj tega verujem dogodku, katerega hočem napisati, in ki ga mi je pripovedoval neki stari zdravnik.

Prišel sem zvečer k njemu. Sedela sva pri mizi, kadila in se pogovarjala o tem in onem. Govorila sva tudi o sanjah in slutnjah. Čudil sem se, da nekateri verodostojni ljudje pripovedujejo, kako je jim obstala ura, ako je imel kdo v hiši umreti, kako so slišali trkanje na okno ali duri, ali kako so čutili bolečino pri srcu, ali pa so se prebudili naglo iz spanja tisti čas, ob katerem jim je umrla kaka ljuba oddaljena oseba.

Moj stari prijatelj me je pazljivo poslušal, in ko sem končal in mu gledal v oči, kakor bi ga hotel vprašati za njegovo mnenje, skomizgnil je z ramami ter odgovoril: „In kaj porečete h temu-le? Ko sem bil še zdravnik v L . . . in še neoženjen, vstanem nekoč v nedeljo zjutraj ter se hočem briti. Kličem svojo gospodinjo, da naj mi prinese britve. Dolgo je ni bilo. Začel sem se jeziti; grem v kuhinjo in vprašam, zakaj mi ne prinese britev? Bila je revica vsa bleda in tožila je, da jih ne more najti. In vendar sem jih v četrtek še sama položila na omaro. Ta omara je stala nasproti njeni postelji.“

Jaz sem jo pošteno okregal, da na nič ne pazi, da spusti vsakega potepa v hišo in da jih je gotovo ukradel tak človek. Ona pa se je rotila, da nobenega tujega človeka ni bilo v hiši in je klicala dekle: „Marjeta, ali nisi nobenega tujega človeka pustila v hišo?“

tresejo nemški poslanci, ker se boje radikalnih volilcev. Stare desnice ni več; posamezne stranke desnice hočejo si obdržati „prosto roko“ ter čakati, kaj pride.

Kar v prvi seji je prišlo do ropota. Priskrbeli so ga češki narodni socialisti in nemški radikali. Ko je ministerski predsednik dr. Körber predstavil starostnega predsednika, Poljaka dr. Weigl-a, zagnali so socialisti, na čelu jim poslanec Klofač, velik krik. Kričali so: „Pri ljudskem štetju ste nam vzeli stotisoč duš; mi vam že pokažemo, itd.“ Ko je dr. Weigl pozdravljal poslance in jih vspodbujal k delu, so ga istotako motili ter zahtevali, naj govori tudi češki. — Predno se je cesarju zaklical običajni „Živio“, so nemški radikali odšli iz dvorane. Ko se je starostni predsednik spominjal umrle kraljice Viktorije, zaklical je dr. Lemisch: „Heil den Buren“ in radikali so mu glasno pritrjevali.

Poslanci so na to storili obljubo. S tem je bila seja končana. Dne 4. febr. je cesar sprejel poslance in jim prebral prestolni govor. O tem in o strankah državnega zbora prihodnjič.

Družba sv. Mohorja

I. 1900 na Koroškem.

Z veseljem moremo zopet poročati, da je naša dična družba tudi preteklo leto napredovala. To je dejstvo, ki jasno priča, da ta naš književni zavod ni samo koristen, ampak nam Slovincem tudi nad vse potreben. Posebno pa je za Koroško potreben, ako nočemo, da nas premore tuja sila. Nam mora biti geslo: „Vedno višje, vedno navzgor!“ in to tem bolj, ker še davno nismo tako daleč, kakor bi imeli biti. Gmotne zapreke so oziroma majhne, veliko večji so: ponemčevalni življenj in neprobujenost ljudstva. Bojevati se proti tema dvema pa ni lahko delo; zato jih dá veliko poverjenikov roke navskriž, izgovarjajo pa se, „da je ljudstvo preubogo“. Da to ni v toliki meri res, kakor se trdi, dokazujejo oni kraji, v katerih število udov v teku malih (3 do 4) let močno menjava. Enkrat jih je veliko družnikov, v drugo kar nakrat 10 do 20 manj, v tretje ali četrto pa zopet 20 do 30 več. Temu ni denar vzrok, ampak, — no, saj sami veste kaj. Na delo tedaj, na odpornejše delo, dokler je še čas! Pokažimo pod praporom Mohorjeve družbe, da nas je več Slovincem na Koroškem, nego nas bodo pri letošnjem „čudežnem“ štetju našeli! Hvala in slava pa vsem onim, ki so neutrudljivo in vstrajno delali za družbo!

Preglejmo torej, kakor navadno, tudi letos po številkah, kako in kje je družba napredovala, oziroma morebiti nazadovala.

A. Slovenske in razne druge dekanije krške škofije.

1. Dekanija Beljak	456 (+ 44)*
2. „ Borovlje (Kotmaravas)	768 (+ 14)
3. „ Celovec	465 (+ 6)
4. „ Dobrlavas	918 (- 23)
5. „ Pliberk	1234 (+ 83)
6. „ Rožek (Domačale)	657 (+ 34)
7. „ Spodnji Dravograd	196 (+ 36)
8. „ Št. Mohor	378 (- 1)
9. „ Tinje	528 (+ 27)
10. „ Trbiž (Zabnice)	150 (- 66)
11. „ Velikovec	549 (+ 3)
12. Druge dekanije	64 (+ 11)

*) Znamenje (+) pomeni „več“, znamenje (-) „manj“ in (.) „enako veliko“, kakor leto poprej.

nik, imate priti k nam ogledat mrliča.“ — „Kdo pa je umrl?“ — „Stara Poljakinja. Umrta je ob eni uri popolnnoči.“

Gospodinja je obleдела, jaz sem bil presenečen. Ko mož odide, reče gospodinja: „Vidite, gospod zdravnik, da to niso bile sanje! Ona revica je prišla me odpuščanja prosit, ker sem jo večkrat preklinjala. No, Bog naj ti odpusti in naj ti dá večno veselje in večna luč naj ti sveti, uboga duša!“ Gospodinja je jokala.

„Čuj, Katica, ne pripoveduj tega nikomur!“ — Bog obvari! O mrtvih le dobro!“

In ostala je pri besedi. Vi ste prvi, komur to pripovedujem. Niste poznali rajne, niti njenega stanovanja. Vam sem to mogel povedati, ko smo začeli o takih rečeh govoriti.

Majal sem z glavo.

„No, nič se ne čudite, to je resnica!“ — „Saj vam verujem — ali čudno je to.“ — „Res, čudno je to,“ rekel je zdravnik in iztrkal pipo.

In kaj h temu porečeš ti, prijatelj, ki to čitaš? — Take prikazni znabiti nisi imel — toda gotovo je s teboj v sanjah govoril tvoj rajni oče, ali tvoja mati, ali tvoj prijatelj; gotovo si videl podobo koga izmed svojih dragih v nenavadni luči, kakor v severni zarji, kaj misliš? Ali so to bile zmirom le sanje — ali so znabiti k tebi prišli tvoji ljubljenci iz zvezdnatih krajev, med tem ko se je tvoj duh v spanju ločil od zemlje in jim je bil tako pristopnejši? Odgovor ti dá tvoje srcé. Pamet tu ne zadostuje.

V občje je torej napredek. Predlanskem je bilo na Koroškem 6227 udov, lani 6368; potemtakem 141 več. Prav lepo so se skazale dekanije: Pliberk (+ 83), Beljak (+ 44), Dravograd (+ 36), Rožek (+ 34) in Tinje (+ 27). Slabo je zastopan Trbiž (- 66), ker so izostale Ukve, kjer je bilo prej 67 udov! Dobrolovaška dekanija bi najlažje tekmovala s Pliberško, ali letos je nekoliko nazadovala. Ne nazaj, ampak naprej!

B. Posamezne župnije v dekanijah in število njih udov:

1. Dekanija Beljak. Beljak in Perava 93 (+ 23), Zila 53 (+ 2), Šteben pri Bekstanju 67 (+ 1), Loče 76 (+ 9), Brnca 54 (+ 6), Št. Lenart pri sedmih studencih 64 (+ 5), Podkloster 49 (- 2).

Vseh udov skupaj je torej 44 več nego leta 1899. Prav lepo se družba razcvita v Beljaku-Peravi. Vsa čast č. g. poverjeniku in slava zavodnim udom!

2. Dekanija Borovlje. Kotmaravas 48 (- 4), Žihpolje in Golšovo 58 (- 3), Bilčoves 74 (+ 5), Sveče 123 (- 11), Št. Janž v Rožni dolini 70 (.), Kapla v Rožu 79 (- 1), Borovlje in Podljubelj 52 (.), Slov. Plajberg 40 (.), Ljubelj 20 (.), Sele 86 (+ 7), Glinje 48 (+ 16), Bajtišče 18 (+ 4), Šmarjeta v Spodnjem Rožu 52 (+ 1).

Lepo napredovale so Glinje in Sele, precej pa so izgubile Sveče. Štiri župnije so si ostale enake, druge neznatno menjavale.

3. Dekanija Celovec. Celovec 223 (- 4), Št. Rupert 2 (- 1), Vetrinj 12 (- 1), Hodiše 56 (+ 2), Škofiče 40 (+ 9), Otok 19 (- 2), Poreče 13 (- 4), Dholica 57 (.), Breza 33 (+ 2), Gospa Sveta 5 (+ 1), Št. Jurje 3 (+ 3), Čanjče 1 (- 1), Tigrče 1 (+ 1), Karnski grad 0 (+ 2).

Dholica, Breza, Hodiše in Škofiče imajo lepo število, a nemogoče ni priti še malo višje. Pri drugih navedenih farah je pa vedno menjavanje seveda več ali manj umevno. Vetrinj, Gospasveta, Št. Jurje itd. — „morituri vos salutant“. „Umirajoči vas pozdravljajo!“ Žalibog!

4. Dekanija Dobrlavas. Dobrlavas 77 (- 3), Št. Lipš 54 (.), Št. Vid 88 (+ 1), Št. Kancijan 100 (+ 13), Kamen 28 (+ 5), Mohličje 20 (+ 1), Galicija 30 (+ 1), Opače 21 (- 5), Obirsko 22 (- 1), Korte 21 (+ 1), Žitaravas 48 (- 2), Globasnica 34 (- 18), Jezersko 65 (- 2), Sv. Andrej v Ravnem 25 (- 2), Šteben pod Juno 32 (+ 9), Železna Kapla 163 (- 18), Reberca 90 (- 3).

Lepo napredovali sta fari: Št. Kancijan in Šteben, močno padli pa: Globasnica in Železna Kapla. Upajmo, da se zopet povzdigneta! Na praporniku stojé Korte. Tam je samo šest kmetov in vendar 21 udov! Lepo in posnemanja vredno!

5. Dekanija Pliberk. Pliberk 188 (+ 5), Šmihel nad Pliberkom 219 (+ 13), Kazaze 43 (+ 2), Vogrče 49 (- 8), Švabek 55 (+ 2), Št. Danijel 45 (+ 6), Devica Marija na Jezeru 225 (+ 38), Guštanj 61 (+ 4), Mižica 96 (- 11), Črna 146 (+ 27), Kotlje 62 (.), Koprivna 45 (+ 5).

Številke, kakor jih nahajamo po farah pliberške dekanije, človeku res srce razveselje. Vendar s tem ni rečeno, da je treba odslej počivati; nikakor ne. Kdor ne gre naprej, gre nazaj. Kar je vzorno, postane vedno lahko še vzornejše. Ne bojte se truda, č. g. poverjeniki, saj bo vam sladka zavest, da ste storili svojo dolžnost, obilno plačilo za vaše delo. (Konec sledi.)

Dopisi.

Dobrlavas. (Zima. — Občinska volitev.) Tako prijetne zime že res dolgo nismo imeli kakor letos. Solnce gleda skoraj vsaki dan tako ljubko na nas, le včasih je bolj občutljiv mraz, katerega čutijo posebno starejši ljudje, ker jih toliko pobere nemila smrt. Tako je bilo samo v Dobrlivasi v teku dveh mesecev devet mrličev; za eno samo vas je to gotovo veliko število, eden dan so ležali trije na mrtvaškem odru. — Ko bi tega ne bilo, bi bili mi prav zadovoljni in srečni; in kaj je vendar letos, da je tako prijetna zima? No, kaj, — občinske volitve bodo in naši nasprotniki so začeli svoje obljube spolnovati! In sladkih obljub kar dežuje. Vse boljše se nam bo godilo, pravijo, če pridejo oni na krmilo; sadje bo vsako leto dvakrat cvetelo in obrodilo, — g. urednik, vi se boste morda smejali, toda ne prehitro, v dokaz svoje trditve vam priložim svež črešnjev cvet. In še nekaj: zidati mislijo novo občinsko hišo, seveda sedaj enkrat bi morali plačati kmetje kakšnih 3 do 4000 goldinarjev in to znese na leto blizu 200 gld. obrestij, a to je malenkost! Sicer je pri nas več lepih stanovanj praznih, toda v občinski hiši, pravijo, bomo dobili še enkrat toliko za stanovanje, kakor znesajo obresti. Nazadnje bomo pa še kaj drugega zidali. Seveda bodo morali sedaj enkrat kmetje bolj globoko v žep seči, pa pozneje ne bo več treba. Vidite torej, kmetje, kdo vam prav za prav dobro hoče. Le volite take gospode v občinski zastop in srečni boste; saj vendar ti gospodje veliko boljše vejo kaj potrebuje kmet in kje ga čevelj žuli, kakor

tisti „neumni kmetje“, ki so bili do sedaj v odboru. — Tudi žito bo najmanj 10 kr. dražji, kakor je bilo do sedaj; — že zdaj pred volitvami se je podražilo za 5 kr. pri kili, le vprašajte one, ki so dali pooblastila našim „purgarjem“, in povedali vam bodo, da so dobili za kilo detelje 5 kr. več, kakor drugi. — A zdaj je polzko in zato pazite, da vam tla pod nogami ne bodo pregledka, kjer bi te obljube lahko spodrsnile in pod ledom po vodi splavale. Obljubiti in obljubo spolniti je dvojna reč in obojega človek ne more držati. Kmetje, rabite svojo zdravo pamet, ko je še čas. Držite sami vajeti v rokah, kjer jih še morete; saj morate tako skoraj povsod tako voziti kakor nekateri gospodje hočejo. — Ko bodo toraj prišli oni obljubljeni „zlati časi“, vam bom zopet naznanil, morda privabim s tem kakega tujca, katerega bo nova občinska hiša, ki bo do tedaj prazna stala in se sušila, z veseljem sprejela!

Dobrlavas. (Petelin — gos?) Pri ljudskem štetju se je marsikaj veselega dogodilo. Tako vpraša neki „komisar“ kmeta, koliko ima kur. Ta odgovori: „šest“, in on hitro zapiše število 6; med tem pa kmet še pristavi: „in enega petelina“. Kam sedaj s tem? Vsakdo vé, da petelin ni kura; tam ga torej ne more zapisati! zato ga zapiše med — gosi. Človek se vedno kaj novega priučil! Zvedeli smo torej, da je petelin gos, ali je pa gos tudi — petelin, tega do sedaj še nismo zvedeli. Pa potrpite do prihodnjega ljudskega štetja; morda se nam pojasni tedaj!

Globasnica. (Po občinski volitvi.) Kakor ste že omenili, je pri zadnji občinski volitvi sijajno zmagala naša slovenska stranka. Agitacija je bila na obeh straneh zelo živahna. Zmagali smo na celi črti. Volitve se je udeležilo 136 volilcev, in sicer je glasovalo v III. razredu za naše 62 volilcev, za nasprotnike 16; v II. razredu za naše 28 volilcev, za nasprotnike 11; v I. razredu za naše 11 volilcev, za nasprotnike 8. Potrtega srca odšli so nasprotniki z volišča, ker so tako pošteno pogoreli. Sedaj se od nemčurjev čujejo razne grožnje in zabavljive besede. Glavna naloga teh „olikancev“ je menda, sovražiti iz dna svoje nemčurske duše vsakega, kdor ni volil z njimi. Dne 22. jan. je bil pa zopet enoglasno izvoljen županom g. Jan. Jekl. Slava mu! — Marsikdo bi se naj prišel k nam učiti agitacije, katera je mnogokje žalibog neznana stvar. Tako se potem ni čuditi, ako se zgodi, kar se je v sosednji občini Žitaravas pri zadnjih občinskih volitvah dogodilo, da je prišlo k volitvi v vseh treh razredih samo 23 (beri: dvajset tri) volilcev in sicer v III. razredu 7, v II. 8 in v I. 8. Vprašam vas, ali taka zmaga nasprotnikov ni po ceni? Na pol mrtev agitator bi brez vse težave pošteno prekrizal račun nemčurjem!

Kotlje. (Občinska volitev.) Kakor je „Mir“ že poročal, imeli smo dne 19. januarja občinsko volitev. Vsed strastne tajnaceljske agitacije pri volitvah za državni zbor od strani nekih mož v Kotljah, katere lahko na prstih jedne roke sešteješ, so naši kmetje med seboj rekli: To vendar ne gre, da bi zastopniki naše katoliške fare in slovenske občine bili možje, ki niso naše vere in naše narodnosti! In radi tega so se združili, da bi pri občinski volitvi dali primeren odgovor na ono strastno agitacijo. Tista dva moža sta sicer vendar le prišla v nov odbor (v I. razredu), ali kaj sta dva zoper 8 našincev. V II. in III. razredu smo prodrli s temi le našinci: M. Matija, Bl. Kos, L. Kuhar, Fr. Logar, J. Pori, Š. Gvartnik, A. Lužnik, Fr. Štingl. Namestniki so: V. Ožep, V. Kolar, M. Barl in Gr. Razgoršek. Največjo zaslugo, da smo zmagali, si je pridobil Bl. Kos p. d. Zgornji Pratekar, kateri je po Guštanju in drugje tako lepo pel, da je nabral 20 pooblastil za III. razred, tako da smo vkljub vsem Guštanjcem, ki so prišli osebno volit, sijajno zmagali (v III. razredu smo imeli 58 glasov, nasprotniki 23; v II. 11 glasov, nasprotniki 3). — Da je sedaj jeza naših nasprotnikov velika, si vsak lahko misli. Povabili so k volitvi samega g. Samonika, poštarja iz Vetrinja, (prej je bil v Kotljah učitelj, sedaj je častni občan!), a vse vkup nič ni pomagalo. Celo slavnoznani Samonik jih ni mogel rešiti! Čudno se nam le zdi, da nekateri Koteljci (prav malo jih je) v občinskem odboru rajši vidijo moža, ki nista naše vere in naše narodnosti, kakor domačega g. župnika in Lenarta Kuharja p. d. Lužnika. Zakaj? Mora vendar le nekaj biti, in se v odboru včasih kaj sklepati, česar naj bi gospod župnik ne vedel! Tem bolj čudno se nam zdi tako nasprotovanje od takih mož, ki so v bližnjem sorodstvu z nedavno posvečenim koroškim duhovnikom. Dalje nam je nerazumljivo, zakaj bi v odbor ne smel priti Lenart Kuhar p. d. Lužnik, katerega sorodniki (in on sam) so že toliko storili za cerkev in torej v „občni blagor“ občine. Ali bi ne smel v odboru sedeti mož, kot zastopnik tistih sorodnikov, ki ne goldinarje, ne desetake, ampak kar stotake dajejo za cerkev? Kdor je več storil in več dal, naj vzame kamen in naj ga prvi na njega vrže! Očitata mu,

da „preveč na slovenščino drži“. Moj Bog, ali je to greh, če se rojen Slovenec za Slovenca čuti? Le čast mu zato! Zakaj pa našim Nemcem ne zamerite, da povsod kot Nemci nastopajo? — Rad bi še več povedal, ali „resnica oči kolje“ in zato — končam!

Prevalje. (Katoliško delavsko društvo.) V nedeljo, dne 27. prosinca, je imelo katoliško delavsko društvo v Prevaljah svoje navadno mesečno zborovanje v prostorni dvorani Stökl-ove gostilne. Po običajnem izposojevanju knjig iz lastne zadruške knjižnice je govoril g. kaplan Maierhofer o novi velesili, o časnikarstvu. Na njegov poziv, da moramo mi brati, podpirati in naročevati le dobre, katoliške časnike, so zavedni delavci hitro zvrgli naročnino za tri „Mire“. To je gotovo vesel dokaz, da naši Slovenci radi tudi kaj žrtvujejo za narodno stvar, ter da si radi naročijo „Mir“, treba je le priložnosti jim ga ob pravi priložnosti, ter jim pokazati važnost slovenskega časopisja, važnost našega „Mira“ pa še posebej! Razširjajmo torej zmirom in povsod naš „Mir“! — Delavci so tudi obljubili, da bodo v „Mir“ dopisovali. Vrlo! Le tako postane „Mir“ Korošecv ponos! — Pri prosti zabavi je omenjeni govornik deklamoval kratko pesmico o leških delavcih, ki se je občno dopadla. (Glej jo v podlistku!) — Le pridno prihajajte, krščanski delavci, k zborovanjem; glejte da bodete tudi druge sodelavce privabili; dobro delo, pa tudi dolžnost je prijatelja potegniti iz socijaldemokratskih sleparij na pravo pot večnega krščanstva!

Prevalje. (Malo odgovora.) „Fr. St.“ proslavlja v neki številki krepko narodno zavest Nemcev ob Meži. Kot dokaz navaja „Südmarkov“ in „Sulvereinski“ shod. Da pa ne bo vsak mislil, da sta ta dva shoda v Guštajnu bila bogvé kako velikanska, da je bil zbran ves cvet in steber „nemštva“ iz cele doline ob Meži, moramo še resnici na ljubo povedati, da se omenjena dva shoda prav nič nista odlikovala ali vsaj razločevala od čisto navadnih „shodov“, ki so v celi dolini zdaj v pustnem času na dnevnem redu, in katerih zmirom isti vsopred je: 1. gostilničar pribije nad vratmi nekaj smrekovih vej, v sobi pa nekaj nemških znamenj. 2. Okoli osme ure zvečer prihajajo uradniki in drugi jim podobni: Miheljni, Naceljni, učitelji itd.; ljubkih mladih in starih gospodičen ne sme seveda manjkati. 3. Glavna točka: pijejo, pojejo, hajlajo. 4. Okoli polnoči se zasučejo v „plamteči“ ples. 5. V nedeljo zjutraj pa nesejo kislega obraza in praznih mošenj groznega mačka v postelj, „ko mežnar odzvonil je dan“. In maša? Kdo bi po tej vpraševal!

Ob Meži. (Tujec je gospod, domačin delavec!) Od Črne do Spod. Dravberga se vije med prijaznimi pa tudi neprijaznimi bregovi dosti velika Meža. V bregovih pa ležijo nakopičeni podzemeljski zakladi: premog in svinec. Tisočletja je stopal domačin čez skrite zaklade, a ni jih vzdignil; Slovan stopa le za plugom. Tujec, modri, zviti, pride, zvoha zaklade, in skoz noč je on gospodar, gospod doline, domačin pa hlapec. Koliko tovarn leži ob Meži, od Črne do Spod. Dravberga, koliko visokih dimnikov vali gosti dim v oblake, koliko mogočnih koles se suče na Meški vodi, koliko jam je, koliko psov in voznikov! A vsi so dokaz, da je v naši dolini gospod prav za prav le — tujec. Tuji grofi, karteli, zadruga gospodujejo, vozijo po železnici dobiček, zaklade iz Slovenca domačije. Ponižni Slovenec-delavec je pa zadovoljen, da dobi delo pri tujcu: kako lahko bi bil on gospodar! Da so uradniki, nadzorniki, ravnatelji vsi tujci, Nemci, tudi Lahi, je umevno, da ti ne bodo preveč ljubili Slovence. Tako je prišlo, da so vse šole, vsi uradi, vsi občinski zastopi, vsi okrajni šolski sveti, vsi učitelji, in skoro vsi — gostilničarji Nemci. Le cerkev je ostala slovenska. Tako je prišlo, da je v sicer skriti Meški dolini mogočen — kvas nemštva, in da se s tem bahajo po nemških listih!

Beljak. („Ostudna šala Slovanov.“) — „Ekle Slavenwitze“ — pod tem napisom čenča beljaška „Urša“, kar je povzela po „Graški Tagespošti“, da so Slovenci v Trstu šli v družine delavcev in se tistim ponudili, da spišejo izkaze za ljudsko štetje, in da so na ta način pomnožili število Slovencev v Trstu. Kaj je na tem, ne bodem preiskaval; da je izmišljeno, pa hitro verjamem. Če so pa opominjali slovenske delavske družine na njih narodnost, je to le naravno in hvalevredno. Na koncu pa „Urša“ piše: „Kdaj bi vendar nam Nemcem prišlo na misel, svojemu narodu dati veljavo na tak priprost način.“ Oho, le počasi, gospod uredniče! Evo dokazov, da v istini ni tako! V Beljaku se vam vendar ni treba bati, da bi se naštel preveč Slovencev, ker so vsi (le malo je izjem), narodno nezavedni, nekateri pa tudi nemarljivi. Do dva tisoč rojenih Slovencev pa je gotovo tukaj. Pa še tisto troho zavednih rojakov hočete s silo iztrebiti. Le vprašajte gospoda Hecher-ja, ki je bil tudi komisar za ljudsko štetje, in povedal vam bode, kako se je obnašal in vplival pri štetju,

da bi prepričal narodnjake, da v Beljaku ni druzega občevalnega jezika, kakor nemški. Nek gospod, ki je imel slovenske listine, je pustil gospodinji podatke za štetje in naročil, da mora komisar v pričo nje zapisati kot občevalni jezik slovenski, in da ona listka ne sme dati iz rok. Ali kaj je odgovoril na to Hecher? „Zdaj nimam časa, to zapišem doma!“ vzela je listek in šel. Nesel ga je potem županu in ta je dotičnega gospoda poklical in mu razlagal, kaj pomeni „občevalni jezik“ in nazadnje pretel, da se bode moral pritožiti pri merodajni osebi. Zdaj pa vprašam: ali ima sploh kdo pravico vplivati na koga pri ljudskem štetju? Mislim, da tudi beljaški župan ne! — Lahko vam Hecher tudi pové, kako so se morali drugi pričakati z njim, predno jih je zapisal za Slovence. Če pa Hecher še ne vé, da se nahajajo v Beljaku tudi drugi jeziki, naj pa ušesa odpre, vsaj vsaki trenutek, posebno ob nedeljah (ljudstvo z dežele ni štet), se sliši govoriti slovensko in tudi italijansko. Posebno Italijani so v Beljaku prav glasni. Kateri jezik je dotičnim občevalni jezik? Ali to ni prav grd in predrzen način, po katerem se krati narodnost in število Slovencev? Beljačanom tudi predsedu (kar je povzeto po „Gr. Tagespošti“), da se zbirajo Slovenci pri Bruner-ju. Ali takega naroda, kakoršen je nemški, ni sram, bati se par Slovencev v Beljaku, bati se priproste slovenske družbe?

St. Stefan ob Zili. (Razno.) Dne 31. januarja volili so občinski odborniki novega župana in občinske svetovalce. Oddanih je bilo 16 glasov. Za župana je bil enoglasno izvoljen dosedanji župan g. Peter Urbanc p. d. Korper. Pri volitvi občinskih svetovalcev pa je dobil: g. M. Jansič p. d. Lojk 16 glasov; g. M. Erat p. d. Erat 15 glasov; g. Mat. Assinger p. d. Matajdl 13 glasov. Ob enem je bil tudi izvoljen šolski svet za št.-stefansko in za št.-pavelsko šolo. Bog daj srečo! — Kako naglo se more vreme spredelati, kaže to-le: Bilo je na svečnico zjutraj. Mežnar zvoni juternico ob 1/5. uri; molim angeljsko češčenje; ko odmolim, ni trajalo dve minuti, vidim naenkrat čudno razsvetljenje, tako, da se prav ustrašim; gledam, kaj je, in na enkrat slišim čudno grmenje; no, mislim: kako pa to? V tistem trenutku zabliskne še enkrat in nekaj trenutkov pozneje vnovič grom! Proti jugu, ravno črez Ojsternik, vidim isto igro! Ojsternik poln snega, mora videti, kakor po drugih krajih burja razgraja in mi, ki imamo že 56 centimetrov visoko snega, slišimo grom in vidimo blisk med tem časom, ko pada še pošteno sneg. Sneg je bil potreben pri nas; moram reči, da ga letošnju zimo še nismo imeli! Ljudje so čakali dolgo tega gosta! Imajo spravljati iz planine: drva, seno in drugo! Brez snega pa je čudno težko delo. Zdaj pa pojdejo z veseljem na delo. — Kakor po drugih krajih je zdaj tudi pri nas: ples za plesom! No, Zilani pač radi plešejo! Ali ne preveč?!

St. Vid ob Glini. (Bolnišnica usmiljenih bratov.) Minulo leto je bilo v bolnišnico usmiljenih bratov sprejetih 1315 bolnikov, ki so se oskrbovali skozi vkup 25.570 dnij. Med bolniki je bilo 21 luterancev. S Koroškega jih je bilo 1067, s Štajerskega 39, Kranjskega 81, Primorskega 15, Češkega 13 itd. 926 oseb je zapustilo bolnišnico ozdravljenih, 221 se je stanje zboljšalo, 58 jih je umrlo. Po stanu je bilo največ kmetijskih ljudij, namreč 568, dninarjev 142, posestnikov 57, delavcev 23 itd. Te številke kažejo, kako blagonosno deluje bolnišnica usmiljenih bratov.

Novičar.
Na Koroškem.

Novo pošto so dobili z dnem 1. svečana v Podgorjanah v Rožu. Pečat je dvojezičen. Zvezana je s pošto v Št. Jakobu, oziroma Rožekom in Bistrico. V poštno okrožje spadajo vasi: Podgorjani, Rute, Brezne, Št. Ožbolt, Dragočiče in Selče.

Duhovske zadeve. Č. g. Val. Limpel, provizor v Šmarjeti ob Velikovu, je postal župnik v Čanjéh.

Razpisane službe. Razpisano je učiteljsko mesto za Rožek do 15. febr. in za Loče do 20. febr. Obe šoli spadati pod beljaški okraj. V obe šoli hodijo malone samo slovenski otroci in vendar se za nobeno ne zahteva znanje slovenščine! Ali slavni c. kr. okr. šolski svet beljaški še vedno ne vé, da v njegovem okrožju prebivajo tudi Slovenci, in da slovenska mladina potrebuje pouka v materinščini? Ali je malomarnost, ali gotov sistem, da se v tem glavarstvu tako dosledno prezira slovenščina pri razpisu učiteljskih služb? Treba bo na pravem mestu spregovoriti krepko in odločno besedo.

Nezgode. Pri opekarni pod Št. Jakobom ob cesti je dne 27. jan. zasulo nekega laškega delavca. Kopal je pesek (v nedeljo!). Dasi so mu prišli takoj na pomoč, so potegnili že mrtvega izpod peska. Zapustil je vdovo in 4 nedorasle otroke. — Na železniški postaji v Vratih je delavec Mat. Türk padel

tako nesrečno z lestve, da je kmalu na to umrl. — Na beljaškem kolodvoru je prišel 49 letni tesar Kr. Moric pod stroj, ki ga je vlekel kakih sto korakov daleč. Nesrečni mož je hudo poškodovan in so mu na mestu morali odrezati nogo. Teško poškodovanega so prenesli v bolnišnico, kjer je kmalu nato umrl. Zapustil je vdovo z 8 otroci.

Drobiž. Na Koroškem je sedaj 33 odvetnikov, od teh v Celovcu 15. — V Pliberku je dne 30. jan. umrl hišni posestnik in občinski tajnik g. Fr. Krel, star 44 let. — Na Vinogradih pri Vetrinju je dne 22. jan. pogorela Pirmanova vila. — K Burom ušli so iz Beljaka trije fantje, stari po 16 in 17 let. — Občinski odbor v Vetrinju je imenoval dr. Luggin-a v Celovcu za častnega občana.

Po slovanskih deželah.

Poljaki v nemškem državnem zboru. Poljski poslanec Mizerski v Nemškem državnem zboru je očital nemški vladi, da hoče po vsej sili raznaroditi Poljake, živeče v nemški državi, s tem, da odpravlja iz ljudskih šol poučevanje poljskega jezika ter da sili poljske otroke, da se morajo učiti jedino le nemščine. Zastopnik nemške vlade se je takim pritožbam — rogal in je brez ovinkov povedal, da nemška vlada ne bode mirovala, dokler popolnoma ne ponemči Poljakov, živečih v nemški državi. Ta odgovor kaže, da nemška „kultura“ ne obstoji v ničem drugem, nego v stremljenju po podjarmljenju vsega, kar ni nemško. Pri takem narodu, kot so Prusi, pač ne more biti govora o blagih čutih!

Podpirajte družbo sv. Cirila in Metoda!

Tržne cene.

V Celovcu, dne 31. januarja 1901.

Ime blaga	na birne		na hektolitre		Prignalo se je
	K	v	K	v	
pšenica . . .	10	—	12	50	— bik
rž	9	92	12	40	— pitana vola
ječmen . . .	8	20	10	15	10 vprežnih volov
oves	4	73	5	91	5 juncev
turšica . . .	7	45	9	32	33 krav
pšeno	14	—	17	50	— telic
fižol (rdeč) .	—	—	—	—	96 pitanih svinj
krompir . . .	1	60	2	60	11 prascev
deteljno seme	—	—	—	—	
ajda	6	90	8	62	

Pitani voli so po — K do — K, vprežni voli po 300 K do — K, krave po 100 K do 280 K.

Sladko seno je meterski cent po 6 K — v do 6 K 80 v, kisló seno po 4 K — v do 5 K 80 v, slama po 4 K 40 v do 5 K 40 v.

Promet je bil slab. Sena in slame se je mnogo pripeljalo.

Velikovec, dne 30. jan. Prignali so: 1 bika, 178 volov, 67 krav, 7 telic, 4 teleta, 34 ovc, 2 kozi, 45 živih in 75 zaklanih svinj. Cena pitanih volov 60 do 64 kron, vprežnih volov 54 do 58 kron za meterski cent žive vage. Cena zaklanih svinj 80 do 88 beličev za eno kilo mesa. Promet je bil dober.

Dražbe.

(Kratice: vl. št. = vlozna številka; d. ob. = davčna občina.)

Celovec. Dne 19. febr. ob 10. uri, posestvo vl. št. 203, d. ob. Poreče ob jezeru, in vl. št. 70, d. ob. Sale. Cena 7036 kron in 100 kron. Najnižja ponudba 4690 kron in 67 kron.

Borovlje. Dne 11. febr. Tesenova kmetija vl. št. 16., d. ob. Sele. Cena 3395 kron, najnižja ponudba 2263 kron. — Dne 18. febr. ob 11. uri, Repičeva kmetija vl. št. 2., d. ob. Košentavra. Cena 6717 kron. Najnižja ponudba 4628 kron.

Loterijske številke od 1. februarja 1901.

Gradec 35 51 87 8 7
Dunaj 53 57 27 6 79

Vabilo.

Podružnica sv. Cirila in Metoda za Šmihel in okolico napravi v nedeljo dne 10. febr. 1901. l., v gostilni pri Šercer-ju v Šmihelu svoj letni občini zbor s sledečim vspeodom: 1. Pozdrav. 2. Govor o šolskih razmerah. 3. Igra: „Ne udajmo sel!“ 4. Tombola in prosta zabava. Začetek ob 3. uri popoldne. Slovenci in Slovenke, udeležite se tega shoda v prav obilnem številu! **Odbor.**

NAZNANILA.

E. ZBITEK
podobar v Novo-sadu pri Olomucu na Moravskem
izdeluje steklene mozaike, sv. grobove, Lurške jame, altarje za procesije sv. Rešnjega Telesa itd. Njegovi izdelki so bili pohvaljeni od sv. Očeta papeža Leona XIII. Tudi ima priznalna pisma iz Petrograda, Carigrada itd.
— Ceniki se pošiljajo zastoj.

Pozor! Gospodarji!

„Gloria“ redilna krma za konje, zabranjuje bolezn, vzdrži konje močne in iskre.
 „Gloria“ začimljena krma za govedo, pospešuje prebavljanje, čisti kri, zboljšuje in množi mleko.
 „Gloria“ prašek za žetje in pisanje svinj, povzroča, da svinje rade jedó, da se nabira meso in mast.
 „Gloria“ mlekarški prašek za krave, pospešuje izločenje mleka in odstranjuje napake mleka.
 1 veliki zavitek velja K 1.20, mali K 0.70, 5 kg v zavitku za poskus po pošti K 5.— poslano iz Dunaja.
 Bartelj-ovo klajno apno, neobhodno potreben dodatek h krmi za mlado, molzno in brejo živino, v slučaju, da živina liže, da ima kostne bolezni itd. 5 kg. za poskus K 2.—, 100 kg. K 22.— iz Dunaja.
 Vaselinevo mazilo za usnje. Koptina mast iz jeleno-rožnega olja. Štedilni kolomaz itd.

Navodilo brezplačno.

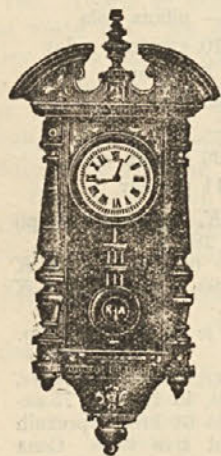
MIHA BARTHEL in sodr., DUNAJ X.

Občuje se slovenski.

E. Meinhof,fer,
 mešanski pasarski mojster v Celovcu.
 Ustanovljeno leta 1872.

Priporočila p. i. čast. duhovščini bogato zalogo cerkvenih kovinskih izdelkov in prevzame vse v to stroko pripadajoče popravke po najnižjih cenah.

Ure na nihalo z godbo

so zadnja novost v napravljanju ur. Take francoske, zmanjšane ure na nihalo so dolge 69 cm, omarica, kot na podobi, je iz naravnega orehovega lesa, fino uglajena z bogato pazlačenimi obrabki in z umetno izrezlanim nastavkom. Igrajo vsako uro najlepše popotnice in plese. — Cena z zabojem samo 9 gld. — Ista ura brez godbe, a z bilom, ki bje vsako celo in pol ure, z zabojem samo 6 gld. 80 kr.

Te ure na nihalo ne gredó samo zamčeno na minuto, marveč so tudi vsled res lepe oprave pravi kras vsaki izbi. Razpošiljajo se samo s poštnim povzetjem. Kar ne ugaja, se vzame nazaj ter vrne denar. Zato ni noben riziko. — Veliki ilustriran cenik za ure, verižice, prstane itd. zastoj in franko.

Jožef Spiering, Dunaj, poštna ulica 2/U.

OVES

(„Willkomm“).

Ta težki oves obrodi v vsaki zemlji, je najbolj rodovit in najprej dozori. Zraste visoko in daje prav dobro slamo za krmo, na njivi pa se ne vleže. Ker se ta oves na redko seje, zadostuje 50 kil za eno oralo. — Podpisano oskrbnništvo pošilja 25 kil za 4 gld., 50 kil za 8 gld. 50 kr., 100 kil za 16 gld. z vrečo vred. Uzorce po 5 kil pošilja s pošto franko proti 1 gld. 50 kr. predplačila.

Oskrbništvo graščine Golič
 pri Konjicah (Gonobitz), Štajersko.

Brady-jeve želodčne kapljice

(prej Marijacejske želodčne kapljice)

prepravljene v lekarni „pri ogerskem kralju“
C. Brady-a na Dunaju I., Fleischmarkt 1,

so starodavno in znano pomagilo, ki kreпча želodec pri slabi prebavi in želodčnih težavah.

Ena steklenica stane . . . . . 40 kr.
Dvojnata steklenica . . . . . 70 „

Zopet moram opozarjati, da moje kapljice ponarejajo. Pazi se naj torej pri nakupu na zgornjo varstveno znamko s podpisom C. Brady in zavrne se naj vsak izdelek, ki nima zgornje varstvene znamke in podpis C. Brady.

Želodčne kapljice lekarnarja C. Brady

(prej Marijacejske želodčne kapljice)

so zavite v rudeče škatljice in imajo podobo Marijacejske matere božje kot varstveno znamko. Pod varstveno znamko mora biti zraven stoječi podpis *C. Brady*

Posamezni deli so navedeni.

Želodčne kapljice se pristne dobivajo v vseh lekarnah.

Neobhodno potrebno za gospodarstvo!

Dr. Rosa balzam

za želodec,

iz lekarne B. FRAGNER-ja v PRAGI,

je že 30 let splošno znano **domače zdravilo**, katero pospešuje tek, olajšuje prebavo in lahko odvaja. Pri rednemu vporabljanju ojačuje prebavne organe in je drži v pravem toku.

Velika steklenica 2 kroni, mala 1 krono.

Ako se prej vpošlje 2.56 K, pošlje se velika steklenica, in za 1.50 K mala steklenica franko na vse postaje avstro-ogerske države.

Pozor! Vsi deli zavoja imajo zraven natisnjeno in zakonito priznano varstveno znamko.

Pražko hišno zdravilo,

iz lekarne B. FRAGNER-ja v PRAGI,

je staro, najprej v Pragi uporabljavano hišno zdravilo, katero vzdržuje rane čiste in jih tudi obvaruje nečistobe ter ublažujoče deluje na vročino ter bolečine.

V škatljah po 70 in 50 v, s pošto 12 v več. Ako se vpošlje 3.16 K, se pošljejo 4/1 škatljice, za 3.36 K 3/2 škatljice, za 4.60 K 6/1 škatljice, za 4.96 K 9/2 škatljice franko na vse postaje avstro-ogerske države.

Pozor! Vsi deli zavoja imajo zraven stoječo in zakonito priznano varstveno znamko.

Glavna zaloga: **lekarna B. Fragner-ja**, c. in kr. dvornega zalagatelja, „pri črnem orlu“ v Pragi, Mala strana, šte. 333.

Po pošti se razpošilja vsak dan.

Zaloga v lekarnah Avstro-Ogerske.

Izvrstne in najnovjše

domače mline,

brez kamnov in valjarjev, s samodelujočim sitom, za kuhinjsko, posebno pa za živinsko moko, zelo trpežni, ki se lahko dajo gonit z roko, kakor tudi z vsako drugo silo, izvršuje in prodaja od 75 gld. naprej ter prevzame naročila na vse druge kmetijske stroje po najnižji ceni. Na vprašanja rad odgovarja in daje potrebna pojasnila **Josip Božič**, kmetovalec v Vancavesi. Pošta Grabštanj (Grafenstein) na Koroškem.

Doktorja pl. Trnkóczyja

mного preskušena zdravilna in redilna sredstva, preskušena že mnogo let, priporočila in razpošilja

lekarna Trnkóczyja v Ljubljani,

Kranjsko.

Najceneje se dobivajo v podpisani lekarni, če se naroča po pošti, odkoder se ta zdravila vsak dan na vse strani sveta z obratno pošto s poštnim povzetjem takoj pošiljajo, tudi celo samo jeden komad z natančnim navodilom o uporabi.

Za štedilne gospodinje, dojenčke, otroke, nerodne, okrevajoče, slabotneže, malokrvne, bledične, za vsakega bolnika, sploh za vsakega se namesto brezmočne, razdražujoče kave in ruskega čaja doktorja pl. Trnkóczyja

Kakao sladni čaj priporočila kot tečno, krepilno, zdravo in

najceneje hranilno sredstvo. Zavojček (1/4 kile vsebine) 40 h, 14 zavojčkov samo 5 K.

Dalje se priporočila: Doktorja pl. Trnkóczyja

želodečne

kapljice. Izborno sredstvo za želodec. Deluje pomirjujoče, krepilno, bolest utešujoče, tek vzbujajoče, čisti želodec in pospešuje prebavo. Steklenica 40 h, pol tucata 2 K.

Kroglice,

odvajalne, želodec čistilne. Čistijo želodec, odvajajo blato, odpravljajo napenjanje in zabasanje želodca brez vseh bolečin, kakor se to čestokrat pripeti pri drugih kroglicah. Škatlja 42 h, šest škatljic 2 K 10 h. — Pocukrene kroglice. Škatlja 80 h, tri škatlje 2 K.

Prsni,

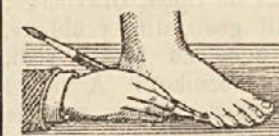
pljučni in kašljev sok ali zeliščni sirup, prirejen za lahko raztvorljivim apnenim železom, utišuje kašelj, raztvorja sliz, lajša ból in kašelj, vzbuja tek in tvori kri. Steklenica 1 K 12 h, pol tucata 5 K.

Drgnilni

ali udov cvet (protinski cvet, Gichtgeist) priporočljiv je kot bóli utešujoče, lajšajoče drgnjenje v križu, rokah in nogah, kot novo pozivljajoče drgnjenje po dolgem hodu in težkem delu. Steklenica 1 K, šest steklenic 4 K 50 h.

Varst. znamka.

Tinktura za kurja očesa,

Varstvena znamka.

preskušeno sredstvo proti boleznim kurjim očesom, bradavicam, roženici, žuljem in ozeblinam. Ima to veliko prednost, da je treba s priloženim čopičem bolno mesto zgolj namazati. Steklenica 80 h, šest steklenic 3 K 50 h.

Ker je vedna skrb p. n. ekonomov, poljedelcev, živinorejcev itd. obrnjena na vzdrževanje zdrave in krepke živine, opozarjamo iste posebno na doktorja pl. Trnkóczyja redilne pripravke za živino.

Doktorja pl. Trnkóczyja

živinski

Varstvena znamka.

redilni prašek za notranjo rabo pri kravah, volih in konjih. Že blizu 50 let z najboljšim uspehom uporabljevan, kedar krave nočejo žreti, in da se zboljšuje mleko. Zavojček z navodilom gledé uporabe 1 K, pet zavojčkov samo 4 K.

Praščji

Varstvena znamka.

redilni in krmilni prašek. Varstveno in dijetetično sredstvo za prašče. Za notranjo rabo, služi za tvorbo mesa in tolsče. Zavojček 50 h, pet zavojčkov samo 2 K.

Glasom razglasa visoke c. kr. deželne vlade z dne 18. julija 1899 smejo ta prašek tudi trgovci prodajati. Zahteva naj se pa pri istih samo pod imenom doktorja pl. Trnkóczyja praščji prašek, pristen samo z goreno varstveno znamko.

Patentovane ročne in nahrbtnne škropilnice za žvepljanje, delujoče na eno in dve strani. Patentovani stroji za pokončevanje peronosper najnovjših sestavov. Brizgalnice za ogljikov sulfid (injektorji) zoper filoksero. Priprave za streljanje zoper točo.

Posebne brizgalnice za sadno drevje in vse druge priprave za sadje- in vinorejo pošilja za najnižje tovarniške cene

IG. HELLER, DUNAJ II., Praterstrasse 49.

Iščejo se prekupovalci. Centki zastoj in poštnine prosto.